

Sirin Cemgil için

bugün Duisburg'da bir tören yapıldı. Törende yapılan iki konuşmayı arkadaşım Berrin Uyar'ın kaleminden aktarıyorum:

Taylan anlatıyor annesini. Annesinin cocuklugunda ona anlattigi gencligini anlatiyor. Buldan'da dogmus Sirin. 11 Mayıs 1945 dogumluymus ve savasin bittigi gunlerde dogdugu icin kendine "Ben baris cocuguyum" dermis.

Cocuklugunda ogluna kendi cocuklugunu o kadar cok anlatirmis ki, Taylan "bazen onu dinlemez kacardim" diyor. Ve "keske annemi daha cok dinleseymdim. Bir daha onu dinleyemeyecegimi bilebilseydim" diye ekliyor.

Taylan "keske"lerini anlatiyor. Ve bu "keske"lerinin hayati boyuca ona geri donecegini soyluyor.

Annesi ve babasinin nasil tanistiklarini, nasil buyuk bir ask yasadiklarini, Izmir Kiz Lisesine bir akrabasini ziyarete gelen Sinan'in etrafinin kizlarla nasil cevrigildigini, Sirin'in ise "benim bu taraklarda bezim yoktur" demesine karsin sonradan Sinan'a nasil vuruldugunu anlatiyor.

Sonra bogazina saplanip kalan hickiriga egemen olmaya calisarak devam ediyor: "Annem bagimsiz bir kadindi. Turkiye'de devrimin maratonunu kostu. Ama ciplak ayakla, hic bir kestirme yola sapmadan kostu. Hic odun vermedi goruslerinden ve mucadelesinden. Annemle gurur duyuyorum".

Atilla Keskin.

Denizlerin, Sinanlarin kavga arkadası...

Bastonla cikiyor kursuye. Uzunca bir sure konusamiyor.

Elinde Sirin'in kisa bir sure once ona yolladigi bir mektubu simsiki tutuyor. "Sirin bu mektubu bana bugun okuyayim diye yollamis sanki" diye basliyor anlatmaya. TIP'li gunleri, deli fisek gencliklerini, Sinan'li, Sirinli, Cagatayli gunlerini, Sirin'in icli turkulerini, 70'li yillara kadar ne kadar guzel ve eglenceli gunler yasadiklarini, sonra yollarin nasil ayrildigini, Sinan'la dagdaki gunlerini anlatiyor.

Atilla dagda olduklari surecte sehre inermis arada. Sirin'e Sinan'in dagda yazdigi Ahmet Arif siirlerini getirir ve Sirin'den de okudugu agitlari gotururmus Sinan'a.

Taylan'i alir gezdirir, babasini anlatirmis. Henuz dort yasinda olan Taylan, babasinin olduruldugunu bilirmis de, ille de babasinin nerede yattigini da bilmek istermis.

Atilla bize, bu kadar yakin arkadası olmasina karsin Sirin'in hastaliklarini yeni ogrendigini anlatiyor. "Sirin hastaliklarini da anlatmazdi. Hayati pozitif gormeye calisirdi. Cok hos bir "Doktorcu" jargonu kullanirdi... Sirin dimdik yasadi. Yalniz öldü. Herseyi yazdi ama olumu yazamadi" diyor.